

РЕШЕНИЕ

№ 7043

гр. София, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в публично заседание на десети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГЕОРГИ ИЛ. АЛИПИЕВ

при участието на секретаря ГАЛИНА ХР. ХРИСТОВА
като разглежда докладваното от ГЕОРГИ ИЛ. АЛИПИЕВ Гражданско дело № 20231110115828 по описа за 2023 година

Предявени са осъдителни искове с правно основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът „***“ ЕАД е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу К. К. М. за заплащане на сумите, както следва: сумата от сумите 3 365,57 лева - главница за цена на доставена от дружеството топлинна енергия за период от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва за период от 02.12.2022 г. до изплащане на вземането, сумата 591,32 лева - мораторна лихва за период от 15.09.2020 г. до 21.11.2022 г., сумата от 23,76 лева - главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от 01.10.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва за период от 02.12.2022 г. до изплащане на вземането, сумата от 5,09 лева – мораторна лихва за период от 01.12.2019 г. до 21.11.2022 г. След дадени от съда указания по чл. 415, ал. 1, т.2 от ГПК са предявени установителни искове за вземанията, предмет на издадената заповед за изпълнение.

Ищецът твърди, че е доставил на ответника топлинна енергия по силата на общи условия, приети на основание Закона за енергетиката. Твърди, че ответникът е ползвал енергията, като за процесния период не е заплатил дължимата цена. Моли съда да установи вземанията така, както са предявени

в заповедното производство. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът чрез адвокат В. е депозирал писмен отговор на исковата молба, с който оспорва исковете. Твърди, че не е потребител на топлинна енергия през процесния период. Релевира възражение за изтекла погасителна давност. Моли съда да отхвърли изцяло предявените искове.

Третото лице помагач на страната на ищеца „***“ ЕООД заявява, че не оспорва предявените искове. Твърди, че дяловото разпределение за абонатен № *** е извършвано в съответствие с всички действащи през процесния период нормативни актове.

Съдът, като обсъди доказателствата, достигна до следните фактически и правни изводи:

По исковете по чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр.чл.149 ЗЕ:

За основателността на иска за заплащане цената на топлинната енергия ищецът следва пълно и главно да докаже, че през процесния период между страните е съществувало валидно правоотношение за доставката на топлинна енергия, обема на реално доставената на ответника топлинна енергия за процесния период, както и че нейната стойност възлиза на спорната сума.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докажат положителния факт на погасяване на дълга.

Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ и § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ (приложима редакция след 17.07.2012г.) потребител, респ. битов клиент на топлинна енергия през процесния период е физическо лице – ползвател или собственик на имот, който ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване или природен газ за домакинството си, т.е. лице, което ползва на вещно или облигационно право на ползване.

В настоящия случай, ищецът, чиято е доказателствената тежест, до приключване на съдебното дирене пред настоящата инстанция не е ангажирал доказателства, от които да се установява, че през процесния период между страните е съществувало валидно правоотношение за доставката на топлинна енергия – подадена молба-декларация от ответника за откриване на партида при ищеца или документ за собственост на топлоснабдения имот, от който да

е видно, че същият е собственик или ползвател на имота. Единствените ангажирани от ищеца доказателства по делото са Протокол от 20.08.2002 г., от които е видно, че ОС на ЕТ е взело решение да се сключи договор за услугата „дялово разпределение“ на топлинна енергия между клиентите в сгради етажна собственост и Списък на живущите, в който под № 65 фигурира лицето ***. Освен това списъкът не удостоверява правото на собственост. Отделно от изложеното следва да се посочи, че за установяване правото на собственост на процесния топлоснабден имот е издадено съдебно удостоверение във връзка с което е постъпило становище от Агенция по вписванията, от което е видно, че след извършена справка в Интегрираната информационна система за кадастър и имотен регистър не е открита партида с вписвания, отбелязвания и заличавания за процесния имот. Други доказателства във връзка с установяване наличието на правоотношение между страните за доставката на топлинна енергия за имот, находящ се в ***, за процесния период не са ангажирани. С оглед на което съдът намира, че по делото не е доказано, че ответникът е собственик на процесния имот или вещен ползвател. Качеството потребител се обуславя от притежанието на вещни права – право на собственост или вещно право на ползване. След като не е доказано по делото, че ответникът е собственик, съответно вещен ползвател на процесния имот, той не е и потребител на топлинна енергия. поради което предявените искове са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени, само на това основание, без да се разглеждат останалите доводи наведени в ОИМ от ответника.

По исковете по чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Основателността на акцесорните искове предполага наличие на главни задължения и забава в погасяването на същите.

Предвид правните изводи за липса на главен дълг за цената на доставена топлинна енергия и за извършена услуга дялово разпределение на адреса на процесния имот, следва да се отхвърлят изцяло и исковете за акцесорните вземания за лихва за забава.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл.78, ал.3 ГПК право на разноски имат ответникът в размер на 700 лв., представляващи адвокатско възнаграждение, което е действително заплатено от ответника на адвокат В.,

видно от представения по делото договор за правна защита и съдействие. Съдът намира, че същото не отговаря на критериите за прекомерност, тъй като минималния адвокатски хонорар, съгласно Наредба № 1, предвид размера на предявената претенция, възлиза в размер на 698.57 лв., поради което и възражението за прекомерност на ищеца следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „***” ЕАД, ЕИК ***, срещу К. К. М., ЕГН ***** искове с правно основание чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ и чл.86, ал.1 ЗЗД, за заплащане на сумите, както следва: сумата от **3365,57 лв.**, представляваща цена на ползвана топлинна енергия за топлоснабден имот – апартамент № 65, находящ се в гр***, аб. № ***, за периода от 01.05.2019г. до 30.04.2021г., ведно със законната лихва от 02.12.2022 г. до изплащане на вземането, сумата от **591,32 лв.** – лихва за забава в плащането на главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2020г. до 21.11.2022г., сумата от **23,76 лв.**, представляваща цена за разпределение на топлинна енергия за периода от 01.10.2019г. до 30.04.2021г., ведно със законната лихва от 02.12.2022г. до окончателното изплащане на вземането, както и сумата от **5,09 лв.** – лихва за забава в плащането на главницата за разпределение на ТЕ за периода от 01.12.2019 г. до 21.11.2022 г.

ОСЪЖДА на основание чл.78,ал.3 ГПК „***” ЕАД, ЕИК ***, да заплати на К. К. М., ЕГН ***** сумата от **700 лв.** разноски по делото.

Решението е постановено при участието на „***” ЕООД като помагач на страната на ищеца.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____